

ikke er ganske rigtig, at man tager et Stykke Lønningslov og søger at træffe en Afgørelse deraf enten ved Finansloven eller som her ved Tillægsbevillingsloven. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det ikke er mange Aar siden, at Lønningerne for Statsbanedriftens Funktionærer blev reviderede, og jeg tror, at vi den Gang alle vare enige om, at de Lønningssatser, der bleve fastslaaede for dem, vare efter Forholdene ret rundelige og rigelige. De Lønninger, som bleve tildelte Statsbanefunktionærerne, bleve en Slags Norm for andre Etaters Lønninger, som bleve fastsatte ved senere Revisioner af Lønningslovene. (*En Stemme: Løjtnanterne*). Ja, Løjtnanterne ligge ikke for her, dem vil jeg for Øjeblikket testamentere til det ærede Medlem.

Dernæst mener jeg, at den Vej, der her foreslaas, ikke er den, man skal gaa. Jeg tror, det er heldigere at gaa en anden Vej, hvor der er Tale om at støtte de Funktionærer, der ere ansatte ved Statsbanerne, og som have Ophold i København, Frederiksberg og de store Provinsbyer, thi det er jo dem, der omhandles i Ændringsforslaget. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at den i 1898 nedsatte Jernbanekommission havde under Overvejelse, om det ikke var rettest, at Statsbanerne indrettede Boliger for disse faste Funktionærer i de større Byer. Derved vilde Statsbanerne for det første opnaa det Gode, at de nævnte Funktionærer kunde faa Ophold og Bopæl i Nærheden af Statsbanestationen, hvorved det vilde være lettere overhovedet at tilsiige dem til Tjeneste. Det er i mange Maader ubehageligt, at Statsbanernes Funktionærer ere spredte rundt omkring i en stor By som f. Eks. København, idet de maa søge derhen, hvor de kunne faa saa billig en Bolig som muligt. I Sverige er man gaaet den af mig antydede Vej. Til de svenske Statsbaner er der knyttet betydelige Bygningskomplekser, hvor Statsbanernes Funktionærer kunne faa gode og efter Forholdene ret billige Boliger. Jeg henleder derfor den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en Udtalelse, der findes i den af Jernbanekommissionen af 1898 afgivne Betænkning Pag. 95. Den lyder saaledes: „Kommissionen har flere Gange beskæftiget sig med

det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtig for Staten at opføre Tjenesteboliger, som for en rimelig Leje kunde overlades Personalet. Nogle Medlemmer have henvist til, at der her maatte kunne findes en frugtbar og god Anbringelse af den store Kapital paa $7\frac{1}{2}$ Million Kr., der henligger i Reservepensionsfonden. Kommissionen har imidlertid ment, at hele denne Sag laa noget fjernt fra Lønningssagen og derfor fra Kommissionens Opgave. Den har dog ikke villet undlade at udtale, at den vilde finde det formaalstjenligt, om dette store Spørgsmaal blev gjort til Genstand for en nøjere Undersøgelse fra Statens Side.“ En saadan Undersøgelse fra Statens Side er efter min Mening endnu ikke foretagen. Vi agte jo vel efter Loven om Brændforsikring at anvende en Del af det Beløb, der ligger i Statsbanernes Pensionsfond, men der bliver endda et betydeligt Beløb tilbage, og jeg vilde anse det for meget naturligt, om dette Beløb blev anvendt i det her af mig angivne Øjemed. Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister for offentlige Arbejder at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, om han ikke vilde finde det praktisk snarere at gaa den Vej, som nævntes af Kommissionen. Dette har min fulde Sympati, for det forekommer mig, at baade Statsbanerne og Funktionærerne ere bedst tjente med en Ordning i den her af mig antydede Retning. Samtidig var det maaske ikke af Vejen, om Ministeren tog Spørgsmaalet om Tantiemen op til fornyet Overvejelse, thi det er vist fra alle Sider erkendt, at dette Spørgsmaal trænger til en Revision.

Det andet Ændringsforslag, jeg vil tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til, er det, der findes under Nr. 12, og som gaar ud paa at ekspropriere et Areal af den saakaldte Mølleeng ved Aarhus til en eventuel ny Personbanegaard. En Gang imellem byder det ærede Finansudvalg os at stemme for Forslag, som ikke ere saa vel motiverede, som Medlemmerne her i Salen kunde ønske, de vare, før vi gaa til Afstemning. Men dette Forslag forekommer mig at være — ja, undskyld, at jeg bruger dette Udtryk — noget af det løseste, jeg endnu har set. Det er jo ikke nogen Klatskilling, det drejer sig om. Der tales her om at erhverve et Areal paa $9\frac{1}{2}$